

נורא תהילות

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו/א

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר ויהי דוד לכל דרכיו משכיל והי עמו וגוי אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו?... רבי אומר משונה רעה זו מכל רעות שבתורה שכל רעות שבתורה כתיב בהו ויעש וכאן כתיב לעשות שביקש לעשות ולא עשה. את אוריה החתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה ליקוחין יש לך בה דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו... ואותו הרגת בחרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו מאי טעמא מורד במלכות הוה דאמר ליה ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים.

2. ירושלמי יומא פ"ח ה"ה; טוש"ע שכתב ומג"א ס"ק א.

כללו של דבר שבת לגבי חולה שיש בו סכנה הרי הוא כחול לכל דבריו שהוא צריך להם, והשואל הרי זה שופך דמים והנשאל הרי זה מגונה, שהיה לו לדרוש ברבים שמותר.

3. ספר תהילים פרק נא

(א) למנצח מזמור לדוד: (ב) בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע: (ג) חנני אלהים כחסדך כרב רחמין מחה פשעי: (ד) הרבה ו\{הרבו\} כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: (ה) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: (ו) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: (ז) הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי:

3א. רש"י תהילים פרק נא פסוק ו

(ו) לך לבדך חטאתי - לפיכך בידך לסלוח ואף מה שהרעותי לאוריה לא חטאתי אלא לך שהזהרת על הדבר. למען תצדק בדברך - כמו במנהגך, (ס"א"א) כח היה לי להתגבר על יצרי אלא שלא יאמרו העבד נצח את רבו שאמרת לי לפניך בחנני ונסני (תהלים כ"ו) ובחנתני ולא נמצאתי שלם כדי שתצדק אתה ולא אני, ד"א למען תצדק בדברך אם תמחול לי תצדק בדיןך לנכח כל הרשעים שאינם שבים שלא יוכלו לומר כאילו עשינו תשובה לא הועלנו:

4. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קז/א

אמר רב יהודה אמר רב לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל אמר לפניו רבונו של עולם מפני מה אומרים אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד, אמר אינהו מינסו לי ואת לא מינסית לי ... דרש רבא מאי דכתיב לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי הוה כייפינא אלא אמינא דלא לימרו עבדא זכי למריה. דרש רבא מאי דכתיב כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית אלא שבאה אליו במכאוב וכן תנא דבי רבי ישמעאל ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם אלא שאכלה פגה... אמר רב יהודה אמר רב אפילו בשעת חליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות שנאמר יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים ואין ראש אלא עבודה זרה שנאמר והוא צלמא רישיה די דהב טב והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה אמר לו מלך שכמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.

5. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קז/א

יהודה אמר רב אפילו בשעת חליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות שנאמר יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים ואין ראש אלא עבודה זרה שנאמר והוא צלמא רישיה די דהב טב והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה אמר לו מלך שכמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.

6. מדרש תנחומא פרשת וישב סימן ד ד"ה ויוסף.

לכו חזו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם" (תהלים כה), א"ר יהושע בן קרחה: אף הנוראות שאתה מביא עלינו, בעלילה אתה מביא. בוא וראה: כשברא הקב"ה את העולם מיום הראשון ברא מלאך המוות המחשיך פניהם של בריות, ואדם נברא בשני ועלילה נתלה בו שהוא הביא את המיתה לעולם, שנאמר "כי ביום אכלך ממנו מות תמות", משל למה הדבר דומה? למי שמבקש לגרש את אשתו, כשביקש לילך לביתו, כתב גט. נכנס לביתו והגט בידו מבקש עלילה ליתנו לה, אמר לה: מזוגי לי את הכוס שאשתה. מזוגה לו. כיון שנטל הכוס מידה אמר לה: "הרי זה גיטך". אמרה לו: "מה פשעי?" אמר לה: "צאי מביתי שמזוגת לי כוס פשורי". אמרה לו: "כבר היית יודע שאני עתידה למזוג לך פשור שכתבת הגט והביאתו בידך?" אף כך אמר אדם לפני הקב"ה: "רש"ע עד שלא בראת עולמך קודם שני אלפי שנה הייתה תורה אצלך... וכתוב בה (במדבר יט) "זאת התורה אדם כי ימות באהלי" אילולי שהתקנת מוות לבריות היית כותב בה כך? אלא באת לתלות בי את העלילה. הוי "נורא עלילה על בני אדם".

7. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ד/ב

ואמר רבי יהושע בן לוי לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה שנאמר מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים וגוי והיינו דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי לא דוד ראוי לאותו מעשה ולא ישראל ראוי לאותו מעשה לא דוד ראוי לאותו מעשה דכתיב ולבי חלל בקרבי ולא ישראל ראוי לאותו מעשה דכתיב מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים אלא למה עשו לומר לך שאם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד ואם חטאו צבור אומרים (לו כלך) [להו לכו] אצל צבור.

(40) ספר חדושי אגדות חלק שלישי עמוד רנב - מסכת סנהדרין

לעשות רצונו בזה שיהיה שוה ודומה לאבות העולם. וכאשר האדם מבקש דבר שאינו רצון הש"י, יש לו מתנגדים וזה היה סבה שלא היה יכול לעמוד נגד יצר הרע. מ"מ אם לא היה זה שהש"י חפץ שלא יהיה דוד שוה לאבות, עד שהיה לדוד מתנגדים שלא ינצח לרבו, היה דוד כופה את יצרו. והנה מצד המקבל שהוא דוד היה אפשר לעמוד נגד יצר הרע, רק שהש"י לא סדר העולם כך, מ"מ